

LBRIS

We know
books

Mihai Adrian Hotca

VIATA DUPĂ
DREPT

Cum îți așterni, așa dormi

Cogito

UJ

! Niciun exemplar din prezentul tiraj nu va fi comercializat fără ștampila și semnătura
● Editurii sau, după caz, a Autorului/Autorilor, aplicate pe interiorul ultimei coperte.

Respect pentru autorii noștri, respect pentru profesia aleasă!

Prezenta lucrare, în tot sau în parte, este purtătoare de drepturi de autor, aflate sub protecția Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe. Întrucât, în contemporaneitate, aceste drepturi sunt ignorate și încălțate într-o măsură alarmantă, în pofida sistemului valorilor și convențiilor sociale nescrise, a devenit necesară apărarea lor prin forța și sub sancțiunea legii.

UNIVERSUL JURIDIC SRL, titular al dreptului de autor asupra prezentei lucrări, precizează pentru cititorii săi:

🔪 conform art. 196 din Legea nr. 8/1996, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă reproducerea, fără autorizarea sau consimțământul titularului drepturilor recunoscute de lege, a operelor purtătoare de drepturi de autor sau a produselor purtătoare de drepturi conexe;

🔪 conform art. 14 din Legea nr. 8/1996, prin reproducere se înțelege realizarea, integrală sau parțială, a uneia ori a mai multor copii ale unei opere, direct sau indirect, temporar ori permanent, prin orice mijloc și sub orice formă, inclusiv realizarea oricărei înregistrări sonore sau audiovizuale a unei opere, precum și stocarea permanentă ori temporară a acesteia cu mijloace electronice.

Editura își rezervă dreptul de a acționa, prin mijloace legale și prin implicarea autorităților competente, în vederea protejării drepturilor patrimoniale de autor al căror deținător este în baza contractelor de editare.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României HOTCA, MIHAI ADRIAN

Viața după drept : cum îți așterni, așa dormi / Mihai Adrian
Hotca. - București : Universul Juridic, 2022
ISBN 978-606-39-1110-1

821.135.1

Redacție:
tel.: 0732.320.666
e-mail: redactie@universuljuridic.ro

Distribuție:
tel.: 021.314.93.15
fax: 021.314.93.16
e-mail: distributie@universuljuridic.ro
editurauniversuljuridic.ro

Editura Universul Juridic

editura.universul.juridic

Universul Juridic
1992-2022

Portal:
tel.: 0725.683.560
e-mail: portal@
universuljuridic.ro
universuljuridic.ro

Universul Juridic

Pro lege
Legislație și jurisprudență

ujmagro
LIBRĂRIA UNIVERSUL JURIDIC

Librăria UJmagro:
tel.: 0733.673.555;
021.312.22.21

e-mail: comenzi@
ujmag.ro

ujmagro

Ujmagro

Cuprins

Cuvânt-înainte	
O pledoarie câștigătoare	11
Preambul	13
Cuvânt-înainte la „Gașca de la Drept.	
O poveste din vremea studenției”	15
Preambul la „Gașca de la Drept.	
O poveste din vremea studenției”	17
Capitolul I	
Ultimul bal, primul ghinion	21
Capitolul al II-lea	
Există viață după licență!	41
Capitolul al III-lea	
Când poți schimba lumea într-un mod care	
contează	92
Capitolul al IV-lea	
Socoteala talanților	176

nală și să dobândim *imunitate socială*. Când spun *imunitate socială*, mă gândesc la rezistența în fața vicisitudinilor vieții sau a relațiilor toxice și, poate surprinzător, la arta de a preschimba situațiile defavorabile în situații avantajoase ori de a deprinde tehnica temperării succesului, când acesta riscă să ne aducă beția puterii. Printr-o metaforă, *imunitatea socială* poate fi considerată ca o *haină de vremuri grele*.

Mediul universitar este un privilegiu aflat la dispoziția studenților, iar aceștia pot profita de calitatea deosebită a profesorilor, de interacțiunile cu ceilalți studenți, precum și de posibilitățile extraordinare de documentare și studiu. Schimbul de idei cu universitarii și colegii, dar și accesul la izvoare de învățare mai greu accesibile ori mai puțin cunoscute oferă un *buchet de privilegii* care nu trebuie ratate de către nimeni, măcar o dată în viață.

Viața fără perioada studenției este, fără îndoială, mai săracă.

Să nu uităm că suntem ceea ce gândim, spunem și facem.

*În așteptarea impresiilor voastre, vă salut cu
prețuire!*

M.A. Hotca

Capitolul I

Ultimul bal, primul ghinion

După anii studenției, proaspăt licențiații se întreabă ce-i așteaptă. Ce-a fost frumos chiar s-a terminat? Cum se vor descurca în noile ipostaze? Sunt două vești pentru ei: una bună și alta proastă. Vestea proastă este că ceea ce va veni va fi cu totul altceva – un șir nesfârșit de posibilități, cu o mare doză de impredictibil. Vestea bună este că viața continuă, iar „imunitatea socială” și robustețea, dobândite în perioada studiilor universitare, vor contribui, de multe ori în mod determinant, la gestionarea rezonabilă a schimbărilor ce stau în spatele cortinei, pregătite să joace diverse roluri pe scena vieții. Înainte de toate, vă propun un intermezzo, căci, până să apară în spectacolul vieții eroilor necunoscutul, ce urmează a se așterne, a existat balul de absolvire.

Dacă e bal...

Evident, balul de absolvire nu putea lipsi. Această petrecere este, fără îndoială, unul dintre momentele cu adevărat memorabile de la finele studiilor universitare. Unii consideră că acest bal este apogeul studiilor academice, alții apreciază că este un eveniment ce marchează trecerea într-o

nouă fază a vieții, iar alții, pur și simplu, îl iau ca atare.

Înainte de ziua cu pricina sunt multe lucruri care se întâmplă. Cine cu cine va merge la bal sau cu ce se vor îmbrăca protagoniștii sunt doar două dintre problemele comune.

Haideți să intrăm un pic în culisele pregătirilor pentru mult așteptatul bal. Pe lângă perechile deja cunoscute de voi (Teo și George sau Ema și Gabriel), la balul de absolvire și-au anunțat prezența multe alte cupluri, dintre care unele constituite ad-hoc, între diferiți colegi sau între aceștia și cunoscuți de-ai lor. De asemenea, consemnăm un număr semnificativ al celor care au înțeles să abordeze balul *ut singuli*, nu în duet. Dar, indiferent de forma în care și-au propus să participe, toți își doresc să se distreze, să socializeze, să se remarce și să contribuie cumva la reușita evenimentului.

Indiscutabil că, pe lângă cei nominalizați, la bal au participat și ceilalți din *gașcă* – Ana, Simion, Igor, inclusiv ultimul intrat în grup, David.

După cum cred că bănuiați și am început să vă spun mai devreme, balul în sine a reprezentat încununarea agitației premergătoare, de câteva săptămâni, iar în cazul unora chiar de mai multe luni, în care fetele și-au căutat rochiile visate în adolescență, iar băieții, la rândul lor, cel puțin unii dintre ei, și-au procurat ținute de gală.

Privind în urmă, la ceea ce s-a întâmplat în *preajma balului*, am putut observa o adevărată efervescentă și risipă de energie pentru a rezolva probleme de mai mică sau mai mare însemnătate.

Cu vreo două luni înainte de bal, Ema era foarte supărată și stresată, deoarece constatase că cele câteva kilograme adăugate în timpul sarcinii n-au părăsit-o, ci s-au încăpățânat să-i rămână alături. Acest fapt i-a produs un disconfort psihic puternic, întrucât hainele la care ținea foarte mult și pe care le considera potrivite pentru evenimentul de absolvire nu o mai încăpeau. Sub imperiul puternicei supărări, Ema a răbufnit:

– M-am îngrașat și nu mai încap în hainele mele preferate! Parcă sunt o balenă eșuată pe o plajă plină cu turiști. Să te duci fără mine la petrecerea de absolvire, că, dacă merg, te voi face sigur de răs!

– Draga mea, vorbești aiurea, nici vorbă că ești grasă! Mi se pare că arăți foarte bine. Înainte erai o slăbănoagă, un schelet cu piele, fără pic de masă musculară, o consolă Gabriel. Acum ai completat ceea ce lipsea, adică puțin țesut muscular.

– Vrei să mă liniștești, dar nici tu nu crezi ce zici. Care masă musculară? Poate masă adipoasă, celulită, grăsime... Dar, stai! Ce vrei să spui? Eram un schelet ambulat înainte să rămân gravidă? Explică, te rog!

– Ema, tu știi că sunt un tip care preferă să tacă decât să afirme neadevăruri. Îți spun cu mâna pe inimă că abia după naștere ai dobândit alura unei doamne autentice, a unei femei bine proporționate. Înainte erai aproape o sfrijită. Sigur, o slăbănoagă frumoasă, drăguță.

– Hai, lasă vrăjeala... că nu te cred.

– Uite, ca să te conving, respectiv să constăți că ceea ce spun are acoperire totală în realitate, te rog să te uiți cu atenție în oglindă și vei avea surpriza să descoperi o doamnă mai mult decât prezentabilă, deosebit de frumoasă și foarte distinsă.

– Ce crezi, că nu merg la oglindă? Ba da. Am ajuns, mă uit și văd că în colțul din dreapta scrie: „*Atenție, urmează imagini care te pot afecta emoțional!*”

– Ești prea severă și nedreaptă cu tine, Ema. Tu încerci să aplici în privința ta standardele ideale. Or, nu așa se procedează. Trebuie să te uiți în jurul tău, pe stradă sau oriunde vezi oameni obișnuiți. Vei constata că persoana ideală nu există, ci este o proiecție deformată a unor oameni care se uită prea mult la concursuri de frumusețe și prezentări de modă. De ce nu mă crezi când îți spun că ești impecabilă, evident, după standardele normale? Doar știi că nu-mi plac vorbele mari!

– *Domnul meu*, deși nu-i puțin lucru, sper că nu crezi că-i suficient să-ți placă doar ție cum arăt. Părerea ta contează 90, hai 95%. Dar tu nu te gândești la ce vor zice colegele, care, nu știu cum reușesc, arată de parcă ar fi fotomodele. Ai văzut-o pe Teo sau pe Ana? Sunt trase prin inel, pe când eu parcă-s trecută printr-un cerc de butoi.

– *Doamna mea*, mai încerc doar o dată: te rog să te simți bine în pielea ta și să accepți situația, fără să te compari cu altele, fie ele și prietenele sau colegele tale. Ele sunt în regulă, dar se află la

mare distanță de modelul ideal de femeie, care nici nu există în realitate. Nu te voi compara niciodată cu nimeni, dar repet, cu alte cuvinte, ce am spus mai devreme: tu ești un exemplar feminin unic. Ești drăguță, serioasă, specială și irepetabilă!

– Hai că ai spus-o!

– Da, ești o tipă extraordinară și trebuie să crezi acest lucru pentru că, pur și simplu, acesta este adevărul! Nu merită să te întristezi din cel puțin două motive. Unul este cel pe care ți l-am spus deja – ești o doamnă formidabilă –, iar al doilea, presupunând, ca ipoteză de lucru, că te-am încurajat fără acoperire, supărarea oricum nu te ajută. Gândește realist! Nu trebuie să faci pe plac nimănui sau să impresionezi pe cineva. Bine, excluzându-mă pe mine ☺. Mai mult, ești pe o pistă greșită dacă crezi că modul cum arăți, cum se prezintă alții sau lucrurile te afectează. Nu, ci doar tu crezi că ele contează. Totul se petrece doar în mintea ta, așa că te rog să-ți faci curățenie în gânduri și să te gândești la ceea ce ai deja, iar nu la ceea ce ai vrea să ai. Deocamdată, bucură-te de ceea ce ești, de faptul că ești o persoană apreciată, mai ales și sigur de mine, de faptul că suntem sănătoși și că ne descurcăm cel puțin în mod acceptabil pe plan profesional.

– Gata, aproape că m-ai convins. Ca să-mi treacă de tot starea de disconfort, îți fac o propunere costisitoare, care îți va testa, totodată, consistența declarațiilor. Hai să mergem la cumpărături și să folosim doar cardul tău. Însă

vezi că am planuri mari și te rog să nu ajungi în „insuficiență cardiacă” ☺!

Dialogul celor doi s-a terminat repede și de îndată au plecat la cumpărături.

Cam în aceeași perioadă, se derula o conversație, pe aceeași temă, între Teo și George,

– Dragă, îți dau o veste tristă. Am nevoie de un costum nou pentru balul de absolvire, a zis foarte hotărât George.

– De ce? Nu-ți place cel pe care l-ai purtat la nunta Emei și a lui Gabriel?

– Ba da. Și e ca nou. Dar nu mă mai încape, lucru tare ciudat. Cred că s-a strâmtat după ce a fost la curățătorie ☺.

– Ești haios. Ce micșorare la curățătorie? Tu nu vezi că ai făcut burtică, de parcă ești o gravidă în luna a cincea? Ți-am tot zis că nu-i bine să mănânci după ora șase seara și, mai ales, să nu bei bere... Ai spus că ai metabolism bun, dar uite că te-ai înșelat! Și acum atentezi la bugetul familiei.

– Teo, recunosc, ai avut dreptate, ca aproape întotdeauna, dar, nu știu cum, pe neobservate, kilogramele s-au adunat gram cu gram și uită că am vreo 10 kg în plus... Dar tu cum stai? La tine nu sunt vizibile modificări.

– Poate vrei să spui că ai pus în plus vreo 20 kg! Să știi că eu sunt la fel ca atunci când am devenit prieteni. Mă ai așa cum m-ai luat! La mine nu sunt vizibile schimbări pentru că ele nu există. Adică mi-am păstrat toate calitățile, spre deosebire de tine... În acest context, eu aș putea să fac

plângere pentru înșelăciune în convenții ☺. Ha! Ha! Am zis-o!

– Teo, te rog să nu răsucești cuțitul în rană; pe lângă faptul că sunt dizgrațios, situația mea generează, așa cum ai spus, și o gaură în bugetul nostru...

– Păi așa se întâmplă când accepți *compromisul broaștei din apa caldă*. Dacă temperatura crește încet, ea nu va avea reprezentarea că se află în pericol până când va fi prea târziu și nu va mai avea energie să sară din vasul cu apă caldă. Mie îmi convine. Așa te pot păstra numai pentru mine. Glumesc, nu te panica – ești încă suficient de atrăgător încât să se mențină ridicat riscul de a fi cucerit!

– Ți-am promis că voi fi mult mai prudent în viitor și te asigur că vreau să dau jos foarte repede câteva kilograme.

– E treaba ta, George, faci cum te simți bine, mie îmi placi oricum. Ți-am mai spus, nu te-am luat la kilogram și nici după circumferința abdomenului, ci pentru cine ești tu, ca om, prieten și mai ales confident.

Au mai trecut 2-3 săptămâni și balul de absolvire s-a apropiat de start. În tot acest timp, fetele se gândeau nu numai la rochiile pe care le vor purta, ci și la coafură, manichiură, bijuterii și accesorii. Bineînțeles, dantura trebuia să fie impecabilă, parfumurile urmau să fie alese cu grijă și, sigur nu cel din urmă, machiajul trebuia să adauge doamnelor farmec și distincție.

Finalmente, mai devreme sau mai târziu, optând pentru soluții mai bune sau mai rele,

inspirate sau mai puțin inspirate, toți participanții la bal au găsit rezolvări pentru a se prezenta cât mai onorabil la evenimentul special ce stătea să înceapă.

Ce lucruri interesante au pregătit organizatorii pentru bal? Au fost câteva confirmări ale unor protagoniști mult doriți, dar și unele surprize. Printre plăcutele așteptări s-au numărat trupa Supermarket și Celine Coca, iar dintre prezențele neașteptate, vă devoalez una: formația Voltaj. Pentru a rămâne consemnat în posteritate și a oferi posibilitatea peste ani de a retrăi clipele frumoase, a fost angajată o companie media care și-a asumat obligația de a-i filma pe participanți și principalele lor momente.

Să înceapă balul!

Balul începe și... apoi Tedy confiscă microfonul

– Bună seara, prieteni! A venit momentul în care începe distracția!

– Doamnelor și domnilor!

Dacă e bal, cu toții ne distrăm.
Căci nu putem deloc să ne abținem.
Să prindem amintirea, s-o furăm
Căci, altfel, timpul nu-l reținem

În noaptea asta șă cântăm în cor
Și să dansăm și samba, și tangoul
Și să strigăm cu capetele-n nor
În inimi s-ascultăm apoi ecoull
(Balul)

Sunt cuvintele și rimele introductive ale prezentatorului. Așa s-a dat startul balului de absolviere. După ce au fost comunicate celor prezenți principalele puncte din program, Celine Coca a deschis distracția ce plutea în aer, interpretând trei piese care sigur au intrat adânc în sufletele emoționate ale absolvenților.

Cum a lăsat Celine microfonul în stativ, probând o dexteritate superioară celei a prezentatorului, Tedy l-a înșfăcat rapid, după care s-a adresat, vizibil emoționat, participanților.

– Hello, everybody! Am vrut demult să vă vorbesc. Poate nu-i momentul potrivit să fac ceea ce mi-am propus, dar, după cum mă cunoașteți, diplomația și orientarea în teren nu sunt întotdeauna punctele mele forte. În schimb, știți că riscul face parte din filonul meu genetic, așa că mă las pe mâna Fortunei.

Apoi, cu vocea ușor înăbușită de solemnitatea momentului și un pic încordat, Tedy s-a adresat celor prezenți:

*„Dragii mei colegi și participanți la eveniment!
Așa cum am mai spus, poate nu-i contextul oportun pentru a vă reține atenția cu mesajul meu și, foarte probabil, nici locul în care să o fac, dar un impuls interior, pe care nu-l pot controla, m-a împins să procedez în acest fel. Probabil că sufăr de erostratism, maladie ce vine de la Erostrat, cel ce și-a propus să rămână în memoria colectivă prin săvârșirea unei fapte grave abominabile, incendiind templul Dianei din Efes. Stați liniștiți! Nu vreau să dau foc frumoasei săli a balului din această seară ©!*

Am făcut multe tâmpenii, în scurta și probabil banala mea viață, iar voi mi le-ați trecut cu vederea. Am deranjat, uneori, la cursuri și am spus sau făcut nenumărate lucruri nepotrivite. Însă voi, colegii mei, m-ați iertat ori tolerat de fiecare dată. Ba, mai mult, când am naufragiat în viață, ați fost alături de mine în clipele grele pe care le-am traversat. Un astfel de moment, știți bine, a fost acela când am fost arestat preventiv pentru deținere de droguri. Nu pot să uit că atunci, în vremea grelelor încercări, prietenii mei din grupa H m-au susținut și sprijinit, fără să mă judece. Vă mulțumesc din suflet tuturor, adorabilii și inegalabilii mei prieteni!

De asemenea, vreau să-i mulțumesc profesorului de Drept penal, care mi-a asigurat în toată perioada procesului asistență juridică pro bono. Domnule profesor, vă sunt veșnic recunoscător atât pentru că ați reacționat cu înalt profesionalism într-un moment dificil al vieții mele, cât și pentru că nu m-ați judecat înainte de a fi pronunțată hotărârea de către judecător.

Dumneavoastră și colegilor mei vă rămân toată viața dator. Sper ca în existența mea efemeră pe Planeta Albastră să-mi achit măcar o parte dintre obligațiile morale către voi.

Ca un tribut minuscul, în speranța că vă vor plăcea, vreau să vă descrieșc frunțile cu câteva Tedysme:

- Mai bine la bal decât la spital;
- Cine se trezește de dimineață, doarme mai puțin;

- Cei care nu sunt în stare să facă bine, vor să iasă în evidență făcând rău;
- Viața e urâtă, dar poate fi frumoasă;
- Nu spera și nu ai teamă, că oricum nu contează;
- Piatra sparge geamul, dar nu-l repară;
- Mîngea este rotundă, dar nu e comestibilă;
- Oamenii sunt păcătoși, dar asta nu le afectează virtuțile;
- Trenul trece prin tunel, dar pisica neagră aduce ghinion;
- Alexandru Macedon a fost un iscusit geniu militar, iar dacă nu era, probabil trăia mai mult;
- Se spune că cel mai bine e să te porțezi natural. Este o minciună! Eu, după ce am început să mă port natural, nimeni nu a mai vrut să-mi fie prieten, iar acum sunt confuz și nu înțeleg de ce ☹;
- Șarpele vrea să mănânce licuriciul fiindcă el strălucește și-l pune în umbră, nu pentru că-i place să-l mănânce;
- Degeaba ai bani, dacă n-ai câți vrei;
- Napoleon a fost ambițios peste măsură, caracteristică pe care a pierdut-o când a murit;
- Broasca sare, dar nu zboară;
- Musca zboară, deși nu are pene;
- Găina nu zboară, nu că-i lipsesc penele sau aripile, ci pentru că-i leneșă;
- Vaca nu-și dă laptele, cum auzim adesea, ci i se ia laptele;
- Orice bou se crede taur până când își vede în oglindă coarnele;
- Câinele nu uită binele, iar omul nu uită răul;
- Nimic nu-i mai frumos decât o rățușcă urâtă;